

ELS PORRERENCS HEM CELEBRAT AMB MOLTA PARTICIPACIÓ I ORGULL ELS 50 ANYS DE LA CONSTRUCCIÓ DE LA CARRETERA DE MONTI-SION

Les commemoracions dels 50 anys de la construcció de la carretera de Monti-Sion, organitzades pel Consell Parroquial, amb el suport de l'Ajuntament i la col·laboració de tot el poble, han estat un èxit.

Una vegada més, el poble de Porreres ha participat massivament.

La fredor dels primers dies de gener semblava que entrava dins les cases i refredava les ganes de pujar a Monti-Sion. Però no va ésser així.

Dia 14 de gener, de bon dematí, repicaren les campanes. La gent recordà amb enyorança agraïda aquella repidaca de feia 50 anys, i les coques començaren a preparar-se, però no només les coques, també la llangonissa, els botifarrons, els pans, la senalleta, ... la gent s'animava i uns als altres es deien:

- Quin dia més bo que fa avui!, anit podrem pujar a Monti-Sion.

L'alegria que després es viuria el vespre, ja començà a sentir-se pels carrers.

Més tard tornaren a repicar, era la manera de recordar que era un dia memorable per tots els porrerencs, que era un dia assenyalat amb números vermells en el calendari.

La gent anava a l'Ajuntament a dur les coques o el pa, les llengonisses i els botifarrons i quan es trobaven pel camí es deien:

- Ja està ple!, n'hi ha moltes!.

- No sé si en sobrarà?

Certament que n'hi havia molt de menjar, de tot. El camió de l'Ajuntament que ho va pujar a Monti-Sion, era ben ple.

Impactava veure la gent contenta, il·lusionada, amb moltes ganes de viure una vetllada festiva.

Uns dies abans, un grup de persones del Consell Parroquial amb la col·laboració de les persones que cada setmana ajuden a netejar l'Església, havien pujat a Monti-Sion per fer un bon dissabte a la capella. Altres membres del Consell Parroquial començaren a preparar els bidons i a pujar llenya. I unes hores abans de la pujada, acabaren de col·locar i preparar els bidons i encengueren el foc.

El dia anava passat, els diaris se n'havien fet ressò i començaren a venir càmeres de TV i premsa per fer el seguiment de la notícia. També el 14 de gener de 1954 la ràdio i els diaris nacionals informaren de la gesta.

Un poc abans de les 8 del vespre, tornen a repicar les campanes, amollen els coets i la gent surt de les cases, ben abrigada, i cap a Plaça s'ha dit.

Els xeremiers ja animaven la partida.

Tothom volia participar d'aquella pujada que recordava la gesta de dia 14 de gener de 1954. Joves i no tan joves, persones més majors i nins, poc a poc anàvem omplint la Plaça.

La Banda Filharmònica Porrerenca ja està preparada.

En el balcó de l'Ajuntament hi podem llegir, en una gran pancarta:

SENTIMENT DE POBLE

Amb les primeres notes de la Banda de Música es comença a caminar.

El Rector, Mn Joan Rosselló, Mn. Bartomeu Tauler, que va ser Rector quan celebrarem els 40 anys, els capellans porrerencs P. Barceló i Mn. Josep Sastre, el Sr. Batle i tot l'Ajuntament, seguits de tot el poble, comencen la pujada.

Famílies senceres, grups d'amics, matrimonis joves, les monges, nins, persones majors ... formant una gran família iniciarem la pujada de la mateixa manera que ho havíem fet 50 anys enrera.

En entrar dins el carrer Major, i la gent que estava en els caps de cantó s'anava unint al grup, comprovarem que la convocatòria havia estat un èxit, que la carretera de Monti-Sion és de tots, que la Mare de Déu encara estira a joves i no tant joves.

El sentiment de poble era una realitat

Quan arribarem a la sortida del poble, la Banda de Cornetes va començar a tocar i va acompanyar la gent fins abaix de Monti-Sion.

En el revolt del Pou Nou, si un tancava els ulls, semblava que havíem tornat 50 o 25 anys enrera, perquè la mateixa il·lusió, la mateixa alegria, el mateix bon humor i la mateixa unió era la que hi havia aquell vespre.

Poc a poc pujarem la costa, cada vegada èrem més.

Uns anaven més aviat, altres no tant; però no importava, perquè allà on havia començat el nou camí feia 50 anys, ens trobaríem tots, per descobrir una gran pedra commemorativa de l'esdeveniment, que diuen que pesa més de 11 tones. El Rector i el Pre-Diaca, Josep Ramon Ortega havien fet totes les gestions necessàries perquè estàs a punt aquest vespre tan assenyalat pel nostre poble.

Mentre la gent anava arribant, els xeremiers sonaven les nostres músiques i animaven, encara més, els actes senzills, però molt emotius que ens havien convocat.

Madò Francina, com a mare del capataç dels cursillistes, i l'amo Montserrat, capataç del tram 33, com a ell li agrada contar, foren els encarregats de destapar-la, amb l'ajuda del Batle, Joan Sastre i del Rector, Joan Rosselló. La inscripció diu:

*"A la bona memòria de tots els qui
feren possible el nou camí de Monti-Sion
14 de gener de 1954
Ho recordam agraiats
14 de gener de 2004"*

Després d'unes fortes mambelletes, continuam pujant.

Fa un vespre preciós ... Això és una xulada ... La gent no se'n podia avenir de la gran participació de gent jove, de gent més major, de que fossim tants i tantes. Diuen que quasi 2.500 persones.

Anar junts, caminar contents, pujar a Monti-Sion ens va fer viure i revivre el que va significar i significa la construcció de la carretera.

Ja queda poc, deia la gent, quan ja quasi arriba a l'explanada.

Mira cap enrera i veuràs quina gentada! Es sent a dir.

L'explanada quedà petita, quan a poc a poc, va arribant la gent. Allà hi trobam l'ex - Rector, Mn. Francesc Ramis, que també ha volgut viure com un porrerenc més l'alegria de la celebració.

Els xeremiers animen l'arribada. Sembla que no s'han cansat de pujar i tocar.

La imatge de moltes persones pujant l'escala que dóna accés al Santuari reflexa la massiva participació.

I es senten comentaris com aquests:

- No esperàvem que pujàs tant gent.
- Estic molt content/a d'haver vingut.

Alegria, bon humor, cares molt contentes ...

Els qui no havien pogut pujar a peu esperaven dins la Capella, per això quan arribaren els primers la Capella ja era plena i com que ja no hi cabiem la convocatòria s'hagué de fer defora.

Una vegada aplegats a la Clastra, al compàs de les notes de pasdoble "Porreres", interpretat per la Banda Filharmònica, la gent vivia i sentia que tot el poble de Porreres era allà, perquè es ben pot assegurar que qualcú hi havia de cada casa.

Amb les següents paraules es recordava el sentit de la festa:

"Bon vespre a tots i gràcies per haver escrit, una vegada més, la plana de la història que avui fa 50 anys TOT EL POBLE DE PORRERES va començar dirigit, impulsat i animat per D. Gabriel Adrover, amb la construcció de la carretera, en un sol dia.

Quan en bon dematí les campanes repicaren i totes les porrerenques i els porrerencs pujàrem a Monti-Sion, amb picons i senalles, a peu o en carro, semblava una quimera, una utopia que la Mare de Déu de Fàtima, que amb motiu de l'Any Marià visitava els pobles de Mallorca, pogués davallar l'horabaixa pel nou camí.

Però la utopia, la quimera, el que semblava impossible es va fer realitat i, per això, ara tots nosaltres, orgullosos d'aquella gesta, venim als peus de la Mare de Déu de Monti-Sion a donar gràcies per totes aquelles persones que treballant amb il·lusió feren possible aquest nou camí.

Però, si la celebració d'aquests 50 anys només ens serveix per recordar amb nostàlgia agraïda aquells moments irrepetibles, mostrarem que som un poble, una comunitat cristiana, que viu girada al passat, per això aquesta pujada ha de ser record agraït, però també renovació i demostració de l'estimació que tenim tots els porrerencs pel nostre Santuari: un lloc de trobada en la fe i d'identitat com a poble.

Fa 50 anys urgia fer una nova carretera, obrir un nou camí per pujar a Monti-Sion. Avui urgeix renovar la il·lusió i engrescar els més joves per treballar amb entusiasme al servei de la Bona Notícia de Jesús, animats per la Mare de Déu de Monti-Sion, perquè com cantarem en els goigs:

*Si el cor del poble vos canta
Un cor de Mare respon
Vos invocam, Verge Santa,
del Puig de Monti-Sion*

Després prengué la paraula Mn. Bartomeu Tauler, Vicari Episcopal de Ciutat, que, en primer lloc, expressà que es sentia com un porrerenc més, però també que ens volia fer arribar, nom del nou Bisbe, D. Jesús Murgui, que havia rebut la nostra invitació i que s'unia a la nostra celebració. També va llegir unes lletres que ens havia enviat Mn Andreu Genovart, que ara és l'Administrador Diocesà i que fa uns anys va ser Rector Solidari, on ens deia que no podia participar de la commemoració perquè era al Perú, però que ens animava a seguir units i a treballar pel bé de tots. També ens encoratjava a construir avui el camí de la fe en Jesucrist.

Finalment el nostre Rector, Mn. Joan Rosselló, amb unes simpàtiques paraules, va donar les gràcies a tots. No podia anomenar ningú en particular perquè tothom havia col·laborat perquè el 50 aniversari fos un èxit, i es mostrava molt content de la gran resposta del poble de Porreres.

Era el moment de cantar la Salve i els Goigs a la Mare de Déu de Monti-Sion, acompanyats per la Coral. Les quasi 2.500 persones férem memòria de totes les persones que participaren en la gesta d'aquell 14 de gener de 1954 impulsades per D. Gabriel Adrover.

Després, la Coral continuava cantant mentre la gent anava a adorar la Mare de Déu i la Banda de Música, a la Clastra interpretava un altre pasdoble.

Tot seguit: coca, torrada, un tasset de vi, intercanvi d'impressions, música, ... la vetllada estava molt animada. El menjar s'acabava, perquè, encara que n'hi havia molt de preparat, gràcies a la col·laboració i generositat de comerços, entitats, pares i mares dels alumnes de les escoles, i de moltes famílies que d'aquesta manera volgueren participar en la festa, la gent era molta més. Però...

- És igual, deia la gent, l'important és participar, és viure aquesta vetllada festiva junts.

Després, poc a poc, la gent tornava a ca seva, contenta, molt contenta, perquè entre tots havíem celebrat els 50 anys d'un esdeveniment que ens enorgulleix a tots els porrerencs.

Però, les commemoracions continuaren el diumenge dia 18.

De bon dematí, una altra vegada, repicaren les campanes i la gent, no tanta com el dimecres dia 14, es preparava per pujar a Monti-Sion. Uns quants pujaren a peu, molts en cotxe. Encara ressonava en el cor de tots els porrerencs la forta experiència de POBLE, DE COMUNITAT CRISTIANA, que viu, amb alegria, l'orgull de la gran participació a la pujada de dimecres dia 14. Una vegada més el poble de Porreres demostrava l'estimació que té al Santuari i a la Mare de Déu.

La participació a l'Eucaristia fou molt gran. Era el record agraït a totes aquelles persones que animades per D. Gabriel, havien realitzat aquella gesta.

El fred i els niguls aconsellaren que es celebràs dins la Capella que no hi podien aficar ni una agulla. L'Ajuntament i tot el Consistori també hi assistí.

La Coral, com en dies de festa solemne, va voler unir-se a la celebració amb els cants molt ben preparats.

El presbiteri va quedar ple. El Pre-Diaca Josep Ramon Ortega havia preparat l'altar i estava pendent de qualsevol detall. Els concelebrants: Mn. Pere Torres, Mn Francesc Ramis, Mn Bartomeu Tauler, ex - rectors. El preposit de Sant Felip, el P. Francesc Novella i els capellans porrerencs: Mn. Antoni Mesquida, Mn Josep Cerdà, el P. Bernat Nicolau, Mn. Bartomeu Mora. No hi faltà, Mn Jaume Alemany, Vicari Episcopal de la Part Forana. Presidia l'Eucaristia el nostre Rector, Mn. Joan Rosselló.

Les belles i actuals paraules que Mn. Joan Rosselló ens digué a l'homilia foren molt emotives i calaren en el cor de tots.

Als peus de la Mare de Déu, aquell dematí recordarem totes les persones estimades que, en altre temps, pujaven a veure la Mare de Déu perquè li volien demanar un favor o li volien donar gràcies. Persones que pujaven per fer una berenada o per fer una festa a Avantpassats nostres que tenien una gran devoció a la Mare de Déu. Ells són una baula d'una llarga cadena que ara nosaltres hem de continuar.

Amb el cant dels Goigs va acabar la celebració de l'Eucaristia. Era el millor homenatge, la millor manera que teníem tots, de dir **MOLTES GRÀCIES** a totes les persones que participaren en la construcció de la carretera.

Són molts els qui amb il·lusió han preparat aquestes celebracions, però entre tots hem fet possible que les commemoracions hagin tingut més èxit del que s'esperava. **MOLTES GRÀCIES A TOTS PER TOT.**

Maria Antònia Nicolau Rosselló
Secretària del Consell Parroquial

